

ת"פ 17057/03/22 - מדינת ישראל נגד יוסי פרי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17057-03-22 מדינת ישראל נ' פרי

לפני כבוד השופט הבכיר שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ספיר יגר-שחף

נגד

הנאשם: יוסי פרי

ע"י ב"כ עו"ד עמיחי ימין

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון - בביצוע עבירות של **תקיפה סתם**, לפי הוראות סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), **והיזק לרכוש במזיד**, לפי הוראות סעיף 452 לחוק העונשין.
2. בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום המתוקן נוצר סכסוך כספי, שטיבו לא ידוע במדויק למאשימה, בין המתלון לבין הנאשם (לגרסת הנאשם מדובר בסכסוך כספי בין המתלון לבין אחד מאחיו של הנאשם).
3. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען, בתמצית, כלהלן:
 - ביום 16.08.2020 בשעה 08:20 לערך עצר המתלון באור אדום, בעודו רכוב על קטנוע, בצומת הרחובות בן גוריון פינת העצמאות בהרצליה. לאחר מספר דקות הגיע למקום הנאשם, אף הוא רכוב על קטנוע, ועצר בצומת במקביל למתלון.
 - לאחר שזיהה את המתלון צמצם אליו הנאשם מרחק ובעט באמצעות רגלו בקטנוע של המתלון, אשר נפל ארצה וניזוק. או אז ניסה המתלון לצלם את הנאשם במכשיר הטלפון הנייד שלו ובתגובה הכה הנאשם את המתלון באמצעות ידו והעיף ארצה את מכשיר הטלפון של המתלון.
 - השניים המשיכו בדיון ודברים קצרו ביניהם, שבסופו עזב הנאשם את המקום ברכיבה על קטנועו.
 - במעשיו אלה תקף הנאשם את המתלון וגרם לנזק לקטנוע שבבעלותו בסך של 6,738 ₪.
4. בדיונים המקדמיים שנערכו לפני הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן אשר עובדותיו פורטו לעיל. יש לציין כי בכתב האישום המתוקן נערכו תיקונים מהותיים הן בעובדות הנטענות והן בהוראות החיקוק. לעניין הטיעון לעונש הוסכם בין הצדדים לעתור במשותף לענישה כלכלית (1,000 ₪ קנס ו-2,000 ₪ פיצוי למתלון) ולהתחייבות להימנע מעבירה.
5. לצד זאת הודיעה המאשימה כי עמדתה היא גם להרשעה ולהשתת ענישה צופה פני עתיד, בעוד שב"כ הנאשם עתר לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר יבחן גם את סוגיית ההרשעה בדיון של מרשו. בהקשר זה

הטעים הסניגור כי הנאשם הוא קבלן אשר משתתף במכרזים ממשלתיים, בין היתר של משרד הביטחון, ונדרש להיכנס לבסיסים מסווגים (בפרוטוקול, עמ' 3 שורה 18 ואילך).

6. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירות שבהן הואשם כאמור בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשת ההגנה והורה על קבלת תסקיר שירות המבחן, אשר יבחן בין היתר את סוגיית ההרשעה, תוך שהבהיר כי אין בהחלטה זו משום הבעת עמדה לעניין הענישה שתיגזר בסופו של יום (בפרוטוקול, עמ' 4-5).

ב. עיקר תסקיר שירות המבחן:

7. תסקיר שירות המבחן (מיום 26.02.2023) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1981 (בן 42 שנים כיום), נשוי ואב לארבע בנות קטניות. לנאשם תעודת בגרות חלקית ובצבא הוא שירת כלוחם. לאחר השחרור מצה"ל התגורר הנאשם כשנה בארצות הברית, ועם חזרתו ארצה החל לעבוד עם אביו בפרויקטים של בניה ציבורית. בשנת 2016 הקים הנאשם חברה לפינוי פסולת, אותה הוא מנהל עד היום.

8. אשר לנסיבות ביצוע העבירות נטל הנאשם אחריות בעיקר על עבירת הרכוש, דהיינו הנזק שגרם לקטנוע. את מעשיו הסביר על רקע חילוקי דעות בקשרים עסקיים בין המתלונן לבין אחד מאחיו של הנאשם, שעניינם תלוי ועומד להכרעה במסגרת הליכים משפטיים. הנאשם סיפר כי עובר לביצוע העבירות הוא הבחין בהלך הרוח של אחיו, אשר היה נסער לאחר ויכוח עם המתלונן. נוכח הוויכוח הרגיש הנאשם צורך לסייע ולהגן על אחיו ועל כן נסע אחר המתלונן מתוך רצון לשוחח עימו. כאשר שניהם נעצרו ברמזור החלו חילופי דברים והנאשם איבד שליטה על התנהגותו, כאשר כאמור התייחס בעיקר לנזק שגרם לקטנוע של המתלונן. הנאשם ביטא בושה רבה על מעשיו ואף אמפתיה כלפי המתלונן נוכח גילו המבוגר.

9. להתרשמות שירות המבחן הנאשם גדל במסגרת משפחתית תקינה ואינו מאופיין בדפוסים שוליים מושרשים. עם זאת, הנאשם מתקשה לשתף אחרים ולבקש עזרה, כאשר הוא מצוי בלחץ תמידי ובעומס רגשי עקב עבודתו. בנסיבות אלה העריך שירות המבחן כי הנאשם עשוי לפעול ולהגיב באלימות במצבי קונפליקט ולחץ, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בעת ביצוע העבירות. שירות המבחן הציע אפוא לנאשם להשתלב בהליכי טיפול, בין השאר לשם רכישת כלים להתמודדות מיטיבה במצבי לחץ ומצוקה. ואולם, הגם שהנאשם ביטא נכונות מילולית ראשונית לכך, ההתרשמות היתה כי מדובר במוטיבציה חיצונית בלבד והנאשם אינו פנוי למחויבות כזו בעת הנוכחית.

10. שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון והסיכוי בעניינו של הנאשם, ובסיכומו של דבר העריך כי קיים סיכון נמוך למעורבותו בעבירות בעתיד; כאשר במידה והנאשם יהיה מעורב בכך, החומרה הצפויה לתוצאות התנהגותו תהא נמוכה. בין גורמי הסיכון צוינו חומרת העבירות, האימפולסיביות ואובדן השליטה שבמעשיו לצד צמצום חלקו באירוע, הנזק שגרם למתלונן והעומס הרגשי שחווה. מנגד, בין גורמי הסיכוי צוינו העובדה שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי בתחום האלימות, יכולתו של הנאשם לחוש רגש של אמפתיה כלפי המתלונן וכן יכולתו לתפקוד תקין ובנוסף קיומם של גורמי תמיכה בחייו.

11. בנסיבות אלה נמנע שירות המבחן מלהמליץ על ענישה שיקומית בעניינו של הנאשם ומהעמדתו בצו מבחן. אשר לסוגיית ההרשעה, הגם שהנאשם ביטא נכונות לביצוע של"צ כתנאי לביטול הרשעתו, הנאשם לא הציג מסמכים אשר מהווים אינדיקציה לפגיעה בשיקומו במידה וההרשעה תישאר על כנה. לפיכך, ונוכח נטילת האחריות החלקית בלבד, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על ביטול ההרשעה. בד בבד, נוכח העובדה שמדובר בעבירה יחידה בתחום האלימות, כמו גם רמת המסוכנות הנמוכה, המליץ השירות להסתפק בענישה צופה פני

עתיד לצד פסיקת פיצויים למתלונן.

ג. עיקר הראיות והטיעונים לקביעת העונש:

12. מטעם המאשימה הוגש תדפיס המידע הפלילי של הנאשם (סומן ע/1). כעולה מתדפיס זה לנאשם הרשעה קודמת אחת, משנת 2016, מבית המשפט לעניינים מקומיים, שהתיישנה. בטיעוניה לעונש התמקדה ב"כ בסוגיית ההרשעה, שכן זו הסוגייה היחידה השנויה במחלוקת בין הצדדים, והטעימה את חומרת האירוע מושא כתב האישום המתוקן, שעניינו באלימות שאינה ברף הנמוך על רקע השימוש בדרך. נוסף על סיכוני הדרך הרגילים הוסיף הנאשם ומימש בהתנהגותו סיכון נוסף, בתופעה שהפכה למכת מדינה של ממש. עוד הדגישה ב"כ המאשימה כי עובר לאירוע לא התגרה המתלונן בנאשם ולא קינטר אותו בדרך כלשהי, ואילו הנאשם פגע בו באופן מכוער ואלים.
13. בנסיבות אלה, כך לשיטת ב"כ המאשימה, עניינו של הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בהלכה הפסוקה כמאפשרים ביטולה של הרשעה בדין. עוד הדגישה ב"כ המאשימה כי הנאשם לא הצביע על כל פגיעה קונקרטית העלולה להיגרם לו כתולדה מן ההרשעה, כאשר הוא בעל עסק עצמאי. בהקשר זה הפנתה ב"כ המאשימה בין השאר לרע"פ 8755/21 פ' **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.12.2021), שם אושרה קביעה של בית משפט השלום שלפיה **"רכישת השכלה או עיסוק במקצוע בהם עשויה להיות נפקות לרישום פלילי, אינם מקימים חסינות מפני הרשעה"** (שם, בפסקה 9 להחלטה).
14. בנסיבות אלה, ובהינתן נטילת האחריות החלקית בלבד על ידי הנאשם וחוסר הרצון הכן להשתלבות בטיפול, עתרה ב"כ המאשימה להותרת ההרשעה על כנה ולהטלת ענישה צופה פני עתיד וכן רכיבים נלווים, כעתירתם המוסכמת והמשותפת של הצדדים.
15. ב"כ הנאשם, מצידו, הדגיש את התיקונים המהותיים שנערכו בעובדות כתב האישום ובהוראות החיקוק, באופן שכתב האישום המתוקן העומד לפני בית המשפט מתאר אירוע ברף חומרה נמוך מאוד, גם מבלי להקל ראש במעשים. לשיטת הסניגור, שירות המבחן התייחס בתסקיר לאירוע כאילו מדובר בכתב האישום המקורי ומכאן לגישתו התיאור המחמיר שם כלפי הנאשם (הגם שיש להעיר כי ברישא לתסקיר מצוין כי לנגד עיני עורכת התסקיר עמד כתב האישום המתוקן).
16. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לדחות את טענת התובעת כי מדובר באלימות סתמית על רקע השימוש בדרך - שכן היה לאירוע רקע וגם במהלכו קינטר המתלונן את הנאשם בכך שצילם אותו - כאשר בכל מקרה לא מדובר באלימות על רקע השימוש בדרך. ב"כ הנאשם אמנם ער לכך שעברו של מרשו אינו נקי, וכולל כאמור הרשעה מבית המשפט לעניינים מקומיים. עם זאת, כך לטענתו, הרשעה כזו - להבדיל מהרשעה בעבירות פליליות - אין בה כדי לפגוע בעיסוקו של הנאשם.
17. בהקשר לסוגיית ההרשעה אפשרתי לסניגור להגיש מכתב ללא תאריך - חרף התנגדות התובעת - החתום על ידי פלוני אורן שילוני ובו מצוין כי הלה הבהיר ללקוחו, הנאשם, **"שבמידה ויהיה ליוסי תיק פלילי במשטרה לא תתאפשר ליוסי כניסה לבסיסים לתע"ש כמו שעבדנו בעבר"** (המכתב הוגש וסומן ס/1). לטענת הסניגור, אותו שילוני לא יכול היה להמציא את החוזה שיש לו עם תע"ש, בשל סיווגו, ולכן הנאשם לא המציא אסמכתא בנושא לשירות המבחן.
18. עוד הרחיב ב"כ הנאשם בתיאור נסיבות חייו של הנאשם, שהוא כאמור אב לארבע בנות ובעברו לוחם ביחידה מובחרת, אשר תרם למדינה. בנוסף מקפיד הנאשם לנהל אורח חיים נורמטיבי ועובד לפרנסתו, ועל כן -

כך לסברת הסניגור - ההרשעה עלולה לגרום לו לנזק בלתי הפיך (בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 14). בהקשר זה הוסיף הסניגור וטען כי עיקר פרנסת הנאשם היא מול גופים ביטחוניים, הגם שלא צירף אסמכתאות לכך. עוד הטעים הסניגור כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והיה מאוד מעוניין בטיפול, כאשר לא מובנת קביעת שירות המבחן שלפיה המוטיבציה לטיפול חיצונית בלבד; זאת בפרט כאשר שירות המבחן עצמו קבע כי רף הסיכון מהנאשם הוא נמוך. בנסיבות אלה עתר הסניגור לביטול ההרשעה ולגזירת עונשו של הנאשם בהתאם.

19. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: **"...נכתב שלא הבעתי חרטה, הבעתי חרטה עצומה, אני מודע למה שקרה, שוב פעם זה לא נכון להגיד שאני לא מתנצל על זה, גם בשירות המבחן אמרתי עשרות פעמים אני מתנצל מעומק לבי... בניתי עסק ב-10 אצבעות המון שנים... דבר כזה לא יכול לחזור על עצמו, זה היה רקע שאני כל כך מתחרט עליו, אני עובד מאוד קשה וזה מאוד מאוד חשוב לי הדבר הזה"** (בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 26 ואילך).

ד. סוגיית ההרשעה:

20. כזכור, עסקינן במקרה של הסדר טיעון הכולל גם הסכמות לעניין הטיעונים לעונש - שהוא על פני הדברים סביר - כך שהסוגייה היחידה השנויה במחלוקת בין הצדדים והטעונה הכרעה לפניי היא סוגיית ההרשעה. בהקשר זה, כידוע, כלל הדין הוא כי משנקבעו על ידי בית המשפט עובדות המגבשות עבירה פלילית - לרבות על יסוד הודאת הנאשם - על בית המשפט להרשיע את הנאשם בעבירה הרלוואנטית.

21. האפשרות לנקוט בדרך של הימנעות מהרשעה היא אפוא אפשרות חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן בהם מתקיימים שני התנאים המצטברים, שנקבעו בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337, 342 (1997), דהיינו: **ראשית**, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. **שנית**, סוג העבירה מאפשר לוותר, בנסיבות המקרה המסוים, על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. יש להדגיש כי במהלך השנים הרבות שחלפו מאז שניתנה הלכת **כתב** חזר בית המשפט העליון ואשרר שוב ושוב הן את תוקפה והן את תנאיה.

22. במקרה דנא שני התנאים אינם מתקיימים. אשר **לתנאי הראשון**, הנאשם לא הצביע על פגיעה חמורה בשיקומו העלולה להיגרם כתולדה מההרשעה. המכתב שהגיש לפניי הנאשם (1/ס) הוא דל מאוד בתוכנו ולא ניתן ללמוד ממנו נתונים של ממש, לרבות לעניין היקף העבודה היחסי של הנאשם מול גופים ביטחוניים כמו גם השלכות ההרשעה בתיק דנא. זאת, בפרט כאשר עסקינן בנאשם שכבר יש לו הרשעה פלילית קודמת, הגם שמבית המשפט לעניינים מקומיים, וכאשר הנאשם לא שולב בהליכים טיפוליים. בנסיבות אלה הפניית ב"כ המאשימה לרע"פ **פלוגי** הנ"ל היא בהחלט במקומה.

23. אשר **לתנאי השני**, הגם שמקובל עליי טיעון ב"כ הנאשם שלפיו אין עסקינן כאן באלימות סתמית על רקע השימוש בדרך (במסגרת התופעה הפסולה של "זעם בדרכים"), מדובר באירוע שאין להקל בו ראש כלל ועיקר. הנאשם פגע ברכוש המתלון ותקף אותו רק משום שהלה היה (לפי גרסת הנאשם) מסוכסך כך או אחרת עם אחד מאחיו; וכל זאת ברחובה של עיר, בראש חוצות, באופן שיש בו לפגוע לא רק במתלון אלא גם בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון בדרכים.

24. בנסיבות אלה, ביטול ההרשעה עלול גם להוות מסר שגוי לנאשם, כביכול עשה מעשה קל ערך שאף אינו מצדיק הרשעה. הנה כי כן, אין בידי להיעתר לבקשת הסניגור לביטול ההרשעה.

ה. סוף דבר:

25. כאמור, מעבר לסוגיית ההרשעה עסקינן במקרה זה בהסדר טיעון "סגור", שעל פני הדברים הוא בגדרי הסביר ועל כן חובת בית המשפט היא לכבדו. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני מותיר את הרשעת הנאשם על כנה וגוזר עליו את העונשים הבאים:

(א) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של אלימות נגד הגוף.

(ב) קנס בסך של 1,000 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשני תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.05.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ג) פיצויים למתלון, עד תביעה מס' 5, בסך של 2,000 ₪.

הפיצויים ישולמו בארבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.07.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלון, לצורך העברת הפיצויים.

(ד) התחייבות להימנע במשך שנתיים מהיום מהעבירות בהן הורשע הנאשם, על סך 3,000 ₪. הנאשם מסר התחייבות כאמור לפני, זה עתה.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, ה' ניסן תשפ"ג, 27 מרץ 2023, במעמד הצדדים.